
tilki
Kitap

şiir
kaktüs & kardelen
fehmi babat
ISBN 978-975-2470-29-3
1.Basım, İstanbul, Ağustos 2017
Genel Seri: 141 Şiir Serisi:54

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.BuDukkan.com
iletisim@tilkikitap.com

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Yayın Koordinatörü: Erdal Erdoğan
Editör: Zehra Kıratlı
Kapak Tasarımı: Ajans Tilki
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Bizim Matbaacılık

Eserin tüm hakları Tilki Kitap©'a aittir. Alıntı dışında kullanımı yazılı izine tabiidir. Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir. Tilki Kitap'ın edebi değer dışında yayın kıstası bulunmamaktadır.

kaktüs & kardelen

fehmi babat

Selamlama

Sözlerim aristokrat kitleye hitap etmeye mutedil
Tüm sanatların ve sanatçıların yedi ceddine selamdır.
Ben heykeltıraş değilim,
Yapacağım tüm heykellerin birer parçası eksiktir;
Çünkü ya bir şarapnel parçası ya da bir mayın eksik bırakır yapacağım her eseri.
Ben ressam değilim,
Renk alternatifim yalnızca kırmızıdır;
Çünkü meziyetin şah damarını, kahpe bıçağı kesmiştir.

Ve ben şair değilim...
Aydınlar, aydınlatan tüm sözleri söylemiştir çünkü
Sözlerim bir sarhoş zırvası,
Bir fahişenin sakızı,
Karanlık gecenim sabahına bıraktığı bir veledi zinadır bu şiir.

Gecelerimi havai fişekler değil,
Uçaklardan süzülen bombalar aydınlatır.
En kuytu yerlerde, en ıssız zamanlarda dolaşırım.
Ufkumu açan kitaplarım yok benim,
Ciğerimi karartan sigaramdır yoldaşım,
İşimi aşımı bir kaçak sigaraya sararım, kaçak yaşarım.

Ben en aşağısıyım.
Yerin yedi kat yukarısından yedi kat aşağısına inip de görmek isterseniz beni,
İşte böyle selamlıyorum sizi.

Kelimelerin Katli

Hangi kelimeler konuşturabilir bir hayali?
Hani şifreyi çözmek, mazhar eder sırrına senin.
Bir melek gören dilsiz ve deli bir çocuğum ben,
Sözlerim yalnızca sevinç çığlıklarımdır benim.
Bu dudaklardan dökülen her söz, kendini uçurumdan aşağı bırakan birer insan,
Bütün işlevlerini yitiren bedenler gibiler.
Çünkü seni anlatma yükünün altına giren bütün kelimeler ölmeye mahkûmdur.
Bütün ölü diller seni anlatma yükünün altında ezilip öldüler.

Ben de şair zannederdim kendimi;
Senin güzelliğin, tanıştırıncaya kadar çaresizlikle kalemimi.
Şair falan değilim ben,
Bu sözlerim olsa olsa rüzgârı avuçlarımda esir tutma veyahut
Çölde bir bedevinin seraba vücut biçme çabasıdır elleriyle.
Her şeyi anlatabilirim
Ama sıra sana gelince
Bütün kelimeler tuzağa düşmüş yabani birer hayvan gibi şaşkın ve çaresiz kalıyorlar...